

Sygn. akt IV U 432/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 lutego 2013 roku nr (...)

w sprawie M. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 432/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 30 sierpnia 2013 r.

Decyzją z dnia 14.02.2013 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił M. Ł. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 11.02.2013 r. uznała, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji M. Ł. domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że od kilku lat ma silne bóle kręgosłupa, a w 2005 r. wystąpiła u niej rwa kulszowa. Po wykonaniu rezonansu magnetycznego okazało się, że ma wypukliny kręgosłupa, które uciskają nerwy. Jak wskazała, stan jej zdrowia pogarsza się, a bóle kręgosłupa uniemożliwiają normalne funkcjonowanie. Z uwagi na zdiagnozowaną przepuklinę skierowano ją na operację, która ze względu na umiejscowienie zmiany chorobowej jest ryzykowana i może spowodować trwale kalectwo. Odwołująca wskazała ponadto, że występują u niej inne schorzenia, w szczególności nietrzymanie moczu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że M. Ł., urodzona (...), ma wykształcenie zasadnicze zawodowe o specjalności kucharz i w zawodzie tym pracowała.

Od 12.01.2010 r. do 31.12.2012 r. ubezpieczona pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 18.12.2012 r. odwołująca wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ponowne przyznanie jej prawa do renty.

W orzeczeniu z dnia 14.01.2013 r. lekarz orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej, sprawa skierowana została do komisji lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 11.02.2013 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS.

Na tej podstawie, zaskarżoną decyzją z dnia 14.02.2013 r. (...) Oddział w T. odmówił M. Ł. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

U odwołującej zdiagnozowano:

- nawrotową rwę kulszową prawostronną w wywiadzie,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wypukliną jądra miażdżystego na poziomie L4- L5, L5-S1.

Odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

U badanej występuje niewielkie ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z osłabieniem prawego odruchu skokowego.

Objawy rozciągowe w kończynach dolnych są ujemne, próba R. ujemna, siła mięśniowa i chód prawidłowe, a odruchy głębokie w kończynach górnych symetryczne.

Nie stwierdza się zaników mięśni ani objawów rwy kulszowej.

Przeprowadzone w czerwcu 2010 r. badanie (...) odcinka lędźwiowego kręgosłupa wykazało początkowe zmiany zwyrodnieniowe z wypuklinami jąder miażdżystych na poziomie L4- L5 i L5-S1, na głębokości 3-4 mm.

Obserwowane osłabienie prawego odruchu skokowego świadczy o przebytej rwie kulszowej lewostronnej.

U odwołującej nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Badana jest zdolna do podjęcia pracy zarobkowej za wyjątkiem ciężkiej pracy fizycznej.

dowód:

- opinia sądowo- lekarska z dnia 11.06.2013 r.- k. 8-10,

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii biegłych sądowych neurologa i reumatologa, albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonej oraz bardzo szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy czym biegli legitymowali się fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłych diagnoza schorzeń występujących u wnioskodawczyni jest prawidłowa, zaś wnioski wynikające z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonego badania, co czyni opinię wewnętrznie spójną, logiczną i kompletną. Opinia w sposób jednoznaczny i przejrzysty obrazuje stan

zdrowia odwołującej i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej kategorycznie rozstrzyga kwestię wpływu stwierdzonych u niej schorzeń na zdolność do pracy. Z tych też powodów, Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z opinii sądowno- lekarskiej z dnia 11.06.2013 r. odnośnie braku u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.

Na rozprawie w dniu 30.08.2013 r. odwołująca zakwestionowała wydaną w sprawie opinię, podnosząc, że stan jej zdrowia pogarsza się, a rezonans magnetyczny wykazał, że ma przepukliny, a nie jak podali biegli, tylko wypukliny.

Zarzuty te nie zasługiwały na uwzględnienie, gdyż nie nasuwały wątpliwości zarówno fachowość biegłych, jak i rzetelność przeprowadzonego przez nich badania. Opinia w sposób przejrzysty obrazuje stan zdrowia ubezpieczonej i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej rozstrzyga kwestię wpływu rozpoznanych u niej schorzeń na zdolność do pracy. Odpowiada też na wszystkie istotne pytania, w pełni realizując dyspozycję Sądu wyrażoną w sentencji postanowienia o powołaniu biegłych sądowych. Biegli ci na podstawie badania odwołującej, które przeprowadzone zostało dokładnie, zgodnie z obowiązującymi

w tym zakresie standardami, oraz analizy dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach organu rentowego, w tym wyników badań specjalistycznych, dokonali prawidłowego rozpoznania i sformułowali ostateczne wnioski, które Sąd w pełni podzielił. W opinii z dnia 11.06.2013 r. biegli wyraźnie wskazali, że badana nie jest niezdolna do pracy, gdyż nastąpiła u niej poprawa stanu zdrowia. Z opinii wyraźnie wynika, że u badanej występuje niewielkie ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z osłabieniem prawego odruchu skokowego. Nie stwierdza się zaników mięśni ani objawów rwy kulszowej, a badanie (...) odcinka lędźwiowego kręgosłupa wykazało początkowe zmiany zwyrodnieniowe

z wypuklinami jąder miażdżystych na poziomie L4- L5 i L5-S1, na głębokości 3-4 mm. Rozpoznane schorzenia kręgosłupa (zasadnicze w przypadku odwołującej), stwarzają jedynie pewne ograniczenia co do możliwości podjęcia i wykonywania pewnego rodzaju prac,

tj. ciężkich prac fizycznych, nie czynią ją jednak osobą niezdolną do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Wnioskodawczyni z zawodu jest kucharką i w zawodzie tym pracowała. Praca kucharza nie jest zaś ciężką pracą fizyczną.

W szczególności nie wymaga podnoszenia ciężkich przedmiotów czy długotrwałego pozostawania w jednej pozycji ciała. Poza tym zauważyć należy, że nie każda choroba powoduje niezdolność do pracy (nawet częściową), a jedynie taka, która niesie ze sobą naruszenie sprawności organizmu w stopniu znacznym, uniemożliwiającym wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje, co wynika z przekonującej opinii biegłych specjalistów neurologa i reumatologa. W tym miejscu zauważyć jedynie należy, że wymienione przez odwołującą schorzenie,

tj. nietrzymanie moczu, które nie jest schorzeniem zasadniczym, samoistnie nie może powodować i nie powoduje niezdolności badanej do pracy zarobkowej.

Uwzględniając powyższe, na podstawie tej właśnie opinii, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji (...) Oddział w T. z dnia 14.02.2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub

z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Stosownie zaś do treści art. 57 tej ustawy, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl dyspozycji ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłych sądowych z dnia 11.06.2013 r., odwołująca, pomimo stwierdzonych u niej schorzeń w postaci: nawrotowej rwy kulszowej prawostronnej w wywiadzie oraz zmian zwyrodnieniowych odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wypukliną jądra miażdżystego na poziomie L4- L5, L5-S1, nie jest osobą niezdolną do pracy. U badanej nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Występuje u niej niewielkie ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z osłabieniem prawego odruchu skokowego, nie stwierdza się zaników mięśni ani objawów rwy kulszowej, a badanie (...) odcinka lędźwiowego kręgosłupa wykazało początkowe zmiany zwyrodnieniowe

z wypuklinami jąder miażdżystych na poziomie L4- L5 i L5-S1, na głębokości 3-4 mm. Pomimo zdiagnozowanych schorzeń, wnioskodawczyni może wykonywać pracę zarobkową zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Mając powyższe na uwadze, odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) Oddział

w T. z dnia 14.02.2013 r. podlegało oddaleniu na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.